

ДНЕВНИКЪ 4.

ЗАСЪДАНИЕ НА 27 НОЕМВРИЯ 1881 ГОДИНА.

Председателство на г. Г. Груева.

Присъствуватъ 8 чл.; отсъст. г. г. Саллабашевъ и Минковъ безъ отпущкъ. Засъданието се отваря на 10¹/₂ часа сутрѣннта, въ присъствието на Директора на Финанциитѣ.

Протоколътъ отъ миналото засъдание (20 тек.) се прочита и приема.

Прочитасъ се три съобщения подъ № 3544, 3580 и 3581 отъ г. Главний Управителъ; едно съобщение подъ № 3467 отъ г-нъ Директора на Вътрѣшнитѣ Дѣла; три съобщения подъ № 1022, 1848 и 2159 отъ г. Началника на Милицията и Жаандармерията; двѣ прошения подъ № и една депеша подъ № 5.

Г-нъ Прѣдсѣдателятъ обявява дневний редъ:

1-о Обсжданието на правилникътъ по освобождението отъ митни права повечето отъ произведенията на Българското Княжество, които се внасятъ въ Областта по сухо.

2-о Разискванието върху контрактитѣ на чуждестраннитѣ офицери;

3-о Съобщението подъ № 3418 отъ г. Главний Управителъ, за отпущанието 20,000 гр. на Котленската Община;

4-о Разисквание върху въпросътъ за прогонитѣ и суточнитѣ на чиновницитѣ въ Дерекцията на Обшитѣ Сгради и пр.

Г-нъ Калчевъ прѣдлага да се отложатъ за сега въпроситѣ, които сж на дневний редъ и да се приеме разискванието на съобщението подъ № 3544 отъ г. Главний Управителъ, относително до прѣмахванието на мжчотнитѣ, които правителството посрѣща въ приспособлението на правилникътъ за опрѣдѣлението на подробноститѣ върху военитѣ управления въ общнитѣ. Той мисли, че въпросътъ е отъ голѣма важность, то Постоянный Комитетъ трѣбва още въ днешното си засъдание да се занимае съ него и да улесни правителството въ извършванието на едно дѣло за което той самъ толкосъ пжти е настоявалъ.

Г-нъ Величковъ и г-нъ Стамбуловъ прѣдлагатъ да се слѣдва дневний редъ и да се опрѣдѣли особенно засъдание за разискванието на въпросътъ повдигнатъ отъ г-на Калчева.

Комитетътъ приема прѣдложението на г-да Велиčkова и Стамбулова и пристижа къмъ обсжданието на приказътъ за освобождението отъ митни права повечето отъ произведенията на Българското Княжество, които се вносаатъ въ Областта по сухо.

Прочита се съобщението под № 3498 от г. Главний Управителъ, заедно съ прѣписката по тоя прѣдмѣтъ.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ казва, че ще бжде излишно да се разисква на дълго върхо тоя въпросъ защото никой не би се намѣрилъ да откаже ползата, която има да произлѣже отъ една мѣрка, която има за цѣль да улесни търговскитѣ сношения на наеелението и да даде силенъ потикъ на мѣстната индустрия. Той обаче мисли, че приказътъ по тоя прѣдмѣтъ не може да се приеме тѣй както е, защото добитъкътъ отъ който населението усѣща толкосъ голѣма нужда не се освобождава отъ митото. За това той е на мнѣние да се отложи въпросътъ за друго едно засѣдане и да се пише на правителството да му прѣдстави другъ проектъ на приказъ, чрѣзъ който да се освобождаватъ отъ мито всичкитѣ мѣстни произведения на Българското Княжество.

Г-нъ Ев. Гешовъ незнае дали правителството би се съгласило съ едно такова прѣдложение, тѣй като добитъкътъ, който се прѣносва изъ Княжеството принася двойно значителни доходи на Областний ковчегъ.

Г-нъ Калчевъ мисли, че ще бжде въ нашъ интересъ ако гоя въпросъ се отложи за сега и се пише на правителството да влезе въ споразумение съ правителството на Княжество България, за да се освободжтъ отъ мито всичкитѣ мѣстни произведения, освѣнъ добитъкътъ, който е назначенъ за въ Турция.

Г-нъ Д-ръ Янкуловъ спорѣдъ мнѣнието за отиванието на въпросътъ и забѣлѣзва, че ако съ отлаганието му нѣколко дѣня по послѣ не се спечели, то поне пѣма и да се загуби.

Г-нъ Директоръ Странски взема думата и казва, че въпросътъ на митата върху мѣстнитѣ произведения на Княжеството се раздѣля на двѣ; 1-о унищожението митото на една частъ само отъ мѣстнитѣ произведения и 2-о освобождението отъ мито всичкитѣ мѣстни произведения, които се вносаатъ отъ Княжеството въ Областта и обратно. Върху първата частъ на тоя въпросъ, той нѣма да направи никакви възражения, защото е напълно съгласенъ да се освободятъ отъ мито ония само отъ мѣстнитѣ произведения които съставляватъ необходима потребностъ, за поминъкътъ на населението. Колкото за втората частъ на въпроса т. е. за съвършенното освобождение отъ мито мѣстнитѣ произведения, г. Директорътъ забѣлѣзва, че Постоянний Комитетъ никакъ не би трѣбвало да желае щото въпросътъ да се рѣши по тоя начинъ, защото тѣ е съвършено противъ интереситѣ на Областта. Въпросътъ рѣшенъ по единъ такъвъ начинъ, казва той, ще предизвика тълковение между Областното правителство и Портата, тѣй като тая послѣдната нещрѣменно ще поиска да се воспользува отъ тоя случай и да назначи свои хора на границитѣ за да бдятъ за всичко което се внася въ Областта.

По тия причини той моли Комитетътъ да приеме правилникътъ тѣй както си е, та да избави и правителството отъ претенциитѣ на Портата. Огнositелно до митото на солта, спиртовитѣ и добитъкътъ (дребенъ и едъръ), г-нъ Директорътъ казва, че причината, която го принуждава да насгоява за налаганието мито на тия произведения е, че Княжеското правителство си запазва правото да взема мито отъ нашитѣ вина и тютюни, които се изнасятъ отъ страната ни въ доста голѣми размѣри и които ще докаратъ на Княжеското правителство единъ доходъ почти равенъ съ

оня, който ще постъпи въ Ковчежничеството ни отъ мито върху добитъкътъ. Освѣнъ това, прибавя г. Директорътъ, отъ България се прѣкарватъ прѣзъ Областта ни за Цариградъ ежегодно едно огромно количество дребенъ добитъкъ, на който митото ако се не вземе гукъ, ще се иска непрѣменно отъ турскитѣ власти; и тъй като съ вдиганieto на митото отъ добитъкътъ, който се прѣкарва прѣзъ Областта ни не може да се направи никакво облекчение на българскитѣ търговци, понеже тѣ ще го платятъ на Турскитѣ митарственни каси, тѣ и справедливо е и по износно ще е за самитѣ търговци да се вземе това право гукъ въ Областта ни. Освѣнъ това, г-нъ Директорътъ мисли, че правителството трѣбва да влѣзе въ споразумѣние съ правителството на Княжество България да освободи отъ митно право нашитѣ вина, тъй като Областното правителство ще пусне свободно безъ мито тютунитѣ — Българско произведение.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ забѣлѣзва, че г. Д-ръ Странски е тъй добръ развиль въпросътъ щото едвали има нужда да се говори повече върху него и да се доказватъ добритѣ послѣдствия, които могатъ да произлезатъ отъ една тъкава мѣрка, за нашата търговия и индустрия. Той обаче мисли, че Постоянний Комитетъ като е взелъ инициативата за унищожението митото на всичкитѣ мѣстни произведения, гледалъ е на въпросътъ отъ национална точка зрѣние, като е мислиль, че и правителството водимо отъ схщитѣ съображения, ще побърза да приспособи една мѣрка на която ползитѣ сж тъй неспорими. Нъ тъй като днесъ правителството клони да изключи отъ това право нѣкои отъ Княжескитѣ произведения, мѣрка, която може да прѣдизвика отъ страна на Княжеското правителство друга една подобна на тая спрямо нѣкои отъ мѣстнитѣ ни произведения, тѣ той е на миѣние да се отложи въпросътъ за сега и да се помоли г. Главний Управителъ да влезе въ споразумение съ Софийското правит. за унищожение на митата отъ всичкитѣ мѣстни произведения.

Г-нъ Величковъ, прѣдлага да се отложи въпросътъ и да се пише на г-нъ Главний Управителъ, че тъй като отстъпкитѣ, които мисли да направи Областното правителство различаватъ отъ ония, които е направило правителството на Княжеството, тѣ Постоянний Комитетъ е на миѣние щото тѣ да се споразумѣе съ това послѣдното върху тия отстъпки прѣди да издаде приказътъ по тоя прѣдмѣтъ и да се споразумѣе съ него ако е възможно за съвършенното освобождение отъ мито на мѣстнитѣ произведения, които се внасятъ отъ Княжеството въ Источна Румелия и обратно.

Г-нъ Докторъ Странски казва въ отговоръ, че и правителството е гледало на въпросътъ отъ национална точка зрѣние, и че тѣ ако да би гледало на него отъ финанциялна точка, тѣ никога нѣмаше да се съгласи да направи отстъпкитѣ за които се касае горѣспомѣнатий правилникъ, колкото за отлаганието на въпросътъ, той мисли, че Комитетътъ нѣма да направи добръ ако приеме едно такова прѣдложение, защото се бои да не би чрѣзъ такива протакания на работата да принудимъ Софийското правителство да оттегли издадениъ вече по тоя прѣдмѣтъ указъ. За това той моли Комитетътъ да приеме още днесъ правилника за който е рѣчь и послѣ да помоли г. Главний Управителъ да влезе въ споразумение съ Княжеското Правителство за освобождението отъ мито на всичкитѣ мѣстни произведения.

Г-нъ Саллабашевъ мисли за излишно да се разисква повече върху тоя въпросъ и прѣдлага да се приеме прѣдложението на г. Величкова.

Прѣдложението на г. Величкова турено на гласуване ся приема отъ Комитета.

Г-нъ Прѣдсѣдателятъ затваря засѣданието на 12 часа — пладнѣ.

Прѣдсѣдатель: **Георги Груевъ**

Подпрѣдсѣдатель: **Д-ръ Чомаковъ**

Секретарь: **К. Калчевъ**
